

დამოუკიდებელი საკრებულო გაზეთი

19 აპრილი, პარასკევი, 1991 წ. № 71 (10484) • ზანსი 10 კპპ.

გამოცემის 1934 წლის 13 აპრილიდან

გუშინ გაიმართა საქართველოს რესპუბლიკის პირველი მოწვევის უკანასი საგზოს პირველი სესიის მორიგი სხდომა. სესიამ საქართველოს უკანასი საგზოს თავმჯდომარედ ერთხმად აირჩია ბატონი აკაკი ასათიანი. სესიამ განიხილა რესპუბლიკისათვის მნიშვნელოვანი საკითხები და მიიღო შესაბამისი დადგენილებები.

საქართველოს რესპუბლიკის საკრებულო დეპარტამენტი

ლიტვის საკრებულო საზოგადოებრივი სახელით გილოცავთ ისტორიული მნიშვნელობის აქტს — საქართველოს სახელმწიფოებრივ დამოუკიდებლობის აღდგენას, სოლიდარობას ვუცხადებთ თქვენს ხალხს სწრაფად და მოუკიდებლობისაკენ. გისურვებთ სიმამაცესა და ნებისუფერს სიმტკიცეს უზენაესი მიზნისაკენ სავალ გზაზე.

რასლანასი,

ლიტვის რესპუბლიკის მთავრობასთან არსებული ფიზიკური კულტურისა და სპორტის დეპარტამენტის ვენერაბული დირექტორი.

გილოცავთ სახელმწიფოებრივ დამოუკიდებლობას და ხალხის ნების გამარჯვებას. ჩვენი ხალხები დიდი ხანია მებრძობენ და ეს მებრძობა კვლავაც უნდა გაგრძელდეს. მადლობას ვიხდით, რომ თანხმად ხართ ხელმოწერის მოწვევას და საქართველოს შორის საკრებულო თანამშრომლობის ხელშეკრულებას.

ხელშეკრულების პირობების განსახილველად და დასახულებლად ლატვიის ვიწვევთ თქვენს დელეგაციას თქვენთვის მოსახერხებელ დროს, რათა მოვეზადოთ საქართველოს ხელმძღვანელთა თათბირისათვის თბილისში, სადაც ჩვენ თავზიანად მიგვიწვიეს სათანადო საბუთებზე ხელმოწერად. ველით თქვენს წინადადებებს.

პატივსცემით ზნაბანი.

რა ემუქრება საგზოთა სპორტს? „საგოლოდ ის მოიგებს, ვინც თავს დროულად უპეკის“...

ინგრევა იმპერია და მისი ძლიერების ერთ-ერთი ტრადიციული ნიშნობა — საბჭოთა სპორტი. რა დონე არ იმარებს და რა საშუალებებს არ მიმართებს ამ სახელმწიფოებრივი უწყების მესვეურებმა, მაგრამ ამოღებული მის უდიდესი მნიშვნელობის, პრეზიდენტ გორბაჩოვთან საბჭოთა სპორტის გამოჩენილ მოღვაწეთა შეხვედრებშიც ვერ უშველა საქმეს.

წყაღწადებული ხავსს ეკიდებოდა, — ამას წინათ, საკავშირო სპორტკომიტეტმა (ახლა ასე ეწოდება) თანამშრომლობის ხელშეკრულების პროექტი დაუგზავნა რესპუბლიკებს. მაგრამ ეს კიდეც არაფერი. უფრო გახალისებულ იმ არის, რომ რესპუბლიკებს „ცენტრი“ თავად კარნახობს უფლებებს. ჩვენმა სპორტმენებმა და სპორტის მუშაკებმა უნდა იცოდნენ საკავშირო სპორტკომიტეტის პოზიცია. მოვიტანთ ერთ ამონაწერს ამას წინათ, კერძოდ, 9 აპრილამდე მოხკვიდან მოხულ ხელშეკრულების პროექტიდან: „საქართველოს რესპუბლიკის სპორტის დეპარტამენტი ანდობს სსრ კავშირის სპორტკომიტეტს განახორციელოს სპორტმენთა მზადება, ხოლო სპორტის სახეობებში სსრ კავშირის ფედერაციებში წარმოადგინონ რესპუბლიკის სპორტმენთა ინტერესები საერთაშორისო შეჯიბრებებში საბჭოთა კავშირის ნაკრებ გუნდებში“. ხედავთ, რას გვთავაზობდნენ? ცინიზმი, ალბათ, ამაზე შორს ვერ წავა. მადლობა ღმერთს, საქართველოს სახელმწიფოებრიობის აღდგენის შემდეგ, ისედაც ყველაფერი გაირკვა. თუმცა, ასეთი თავხედური წინადადებებით ავსილი დოკუმენტის უპასუხოდ დატოვება არ შეიძლებოდა და, აკი, არც დატოვა ჩვენმა სპორტის დეპარტამენტმა.

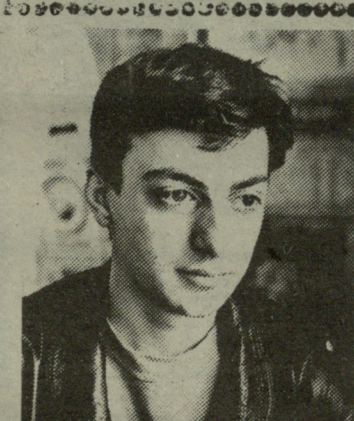
საკავშირო სპორტკომიტეტი, როგორც იტყვიან, შავ დღეშია. ახლა, როცა იმპერიას ფეხქვეშ მიწა ეცლება და თავზე ცა ენგრება, სპორტისთვის ვიღაც სცხებდა. უკვე აშკარად იკვეთება პოზიცია — საბჭოთა ქვეყანა აღარ აპირებს მსოფლიოში შეინარჩუნოს ზესპორტული სახელმწიფოს სახელი. ალბათ, სულ მალე ისეთივე მწვავე სიტუაცია შეიქმნება საბჭოთა სპორტში, როგორც აღმოხვედნენ ევროპის ყოფილ სოციალისტურ ქვეყნებში — საბჭოთა კავშირში შემავალ რესპუბლიკებში, თავს იჩენს უმუშევრობა, სპეციალისტები და მაღალი კვალიფიკაციის სპორტმენები სოციალურად სრულიად დაუცველები აღმოჩნდებიან.

საკავშირო ოლიმპიური კომიტეტი ჭერჭერობით მხოლოდ სპორტმენთა და სპეციალისტთა სოციალური დაცვის დეკლარირებას სტერდება. ან კი რა შეუძლია ისეთ ოკ-ს, რომელსაც თავისი სამუშაო ადგილი არ გააჩნია და მისი პრეზიდენტი დიდი ხანია თავადაა უმუშევარი, საკუთარი ხელფასის საკითხი ვერ მოუგვარებია. სიტყვამ მოიტანა და ვიტყვი: საბჭოთა კავშირის ოლიმპიურ კომიტეტს დღეს, 19 აპრილს, უსრულდება „დამოუკიდებლობის“ ერთი წელი.

ინგრევა იმპერია და ინგრევა საბჭოთა სპორტიც. საბოლოოდ ის მოიგებს, ვინც თავს დროულად უშველის და ნანგრევების ქვეშ არ მოყვება.

გუშინ „ლელო“ იუწყებოდა, რომ წყალსახილამურო სპორტში ევროპის 1991 წლის ჩემპიონატის ფოტოში ჩატარებასთან დაკავშირებით, საქართველოს მთავრობის თავმჯდომარის ბატონ თენგიზ ხიფათის თავმჯდომარეობით, ჩვენს შავილგვისპირა ქალაქში ჩატარდა ჩემპიონატისათვის მზადების ხელმძღვანელობის სამთავრობო საორგანიზაციო კომიტეტის გამსვლელი თათბირი. ორგანიზაციის წევრებმა, სამინისტროებისა და უწყებების ხელმძღვანელებმა დაათვალიერეს მშენებარე ობიექტები. ფოტორეპორტიორმა რ. ღვამიჩავამ სწორედ ეს მომენტი აღებდა ფირზე.

პაატა ფირცხალავა

„საქართველოს მავილის ჩოგბურთელაგა დიდი მოწონება დაიმსახურა“

პაატა ფირცხალავა და კიდევ ორი გოგონა ჩინეთში მიიწვიეს სტაჟირებაზე

იხ. გვ. 2 გვ

„დიდი მუშარადის“ მთავარი ტურნირის წინ

ლელო მისი — მეთორმეტე ნომრად

საფრანგეთის ჩოგბურთელთა და ჩემპიონატის მოახლოვებასთან დაკავშირებით („დიდი მუშარადის“ ეს რიგით მეორე ტურნირი დაიწყო პარიზში 27 მაისს) ორგანიზატორებმა გამოუშვეს პრეს-ბიულეტენი, რომელშიც ბევრი საინტერესო ცნობა დაბეჭდილია.

როგორც ირკვევა, მიწის კორტებზე მსოფლიო არაოფიციალურ ჩემპიონატში (ამ ტურნირს ზოგჯერ ასეც უწოდებენ) გამოსვლაზე შედარებით მესამე ამბობს უარს ამერიკელი მარტინა ნავრატოვიცა. 34 წლის ჩოგბურთელი, რომელიც საფრანგეთის ჩემპიონის ტიტულს 1982 და 1984 წლებში ფლობდა, გადაწყვეტილი აქვს მთელი ყურადღება უიმპლემენტის ტურნირზე გადაიტანოს და არ დაარღვიოს ბალახის კორტზე მზადების ციკლი (ნავრატოვისა, როგორც ცნობილია, ცხრაჯერ აქვს მოგებული უიმპლემონი).

საფრანგეთის ამ ლია ჩემპიონატს გამოტოვებს, ასევე, მსოფლიო კლასიფიკაციის მიხედვით მეორე ჩოგბურთელი ზინა პარისონი.

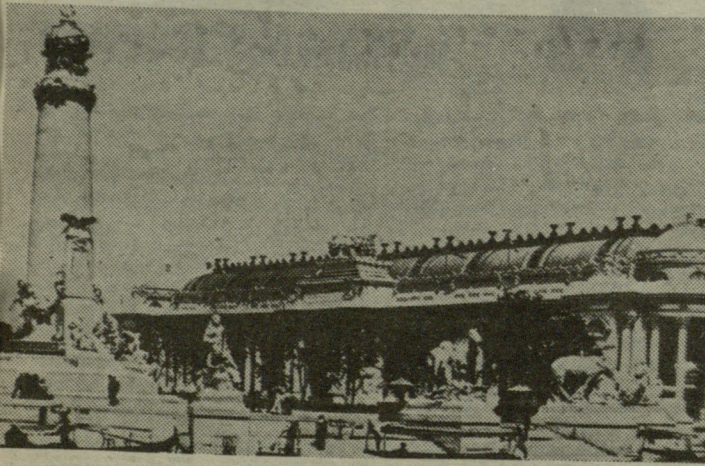
ბიულეტენში ნათქვამია, რომ თუ კიდევ რომელიმე ჩოგბურთელმა არ თქვა უარი საფრანგეთის ლია ჩემპიონატში მონაწილეობაზე, პირველ სამ ნომრად პარიზში განითქვებიან მონიკა სელეში (იუგოსლავია), შტეფი გრანდი (გერმანია) და გაბრიელა საბატინი (არგენტინა).

ამ ტურნირში ჩვენი თანამშრომელი ლელო მისი მეთორმეტე ნომრით თამაშებს, სხვათა შორის, ეს პირველი შემთხვევაა, როცა ჭაჭრათაშორის რიგითი მთელს უკეთეს ადგილს აკუთვნებენ, ვიდრე მისივე ნატალია ზერევა, რომელიც პარიზში მეთორმეტე ნომრად დაა განთავსდა.

თანამედროვე ოლიმპიადები — პირველიდან ოცდამეხუთამდე

იხივ მსოფლიო გამოყენება, იხივ პრობლემები

მესამე ოლიმპიურ თამაშებს (აშშ, სენტ-ლუისი, 1904 წლის 1 ივლისი—23 ნოემბერი) სპორტის ისტორიკოსები სხვაგვარად ამერიკის ოლიმპიადასაც უწოდებენ და აი, რატომ: თამაშების 625 მონაწილედან აშშ-ს დელეგაციის წევრი იყო 533 სპორტსმენი. ცხადია მედილების უმრავლესობა მასპინძლებს

ოლიმპიური სენტ-ლუისი. 1904 წელი.

ამერიკის ქვეყნებს გამოუჩენიათ: კანადა და კუბა სულ 4-4 სპორტსმენით იყვნენ წარმოდგენილი, და კიდევ ერთი დეტალი: სენტ-ლუისში ასპარეზობდა 8 სპორტსმენი ქალი (ყველა — მშვილდოსანი).

მიუხედავად ამისა, სპორტის თითქმის ყველა სახეობაში ნაჩვენებია იყო ბრწყინვალე შედეგები. მძლეოსნებმა, მაგალითად, 16 ოლიმპიური რეკორდი გააუმჯობესეს, რომელთაგან ორი მსოფლიო რეკორდსაც აღემატებოდა. ერთ-ერთი უნიკალური შედეგად იქნა მიჩნეული ამერიკელი არჩი ჰანის მარცხენა 200 მეტრზე რბენაში (21,6). ამ რეკორდმა 28 წელს იარსება. საერთოდ კი არჩი ჰანმა სენტ-ლუისში სამი ოქროს მედალი მოიგო (60, 100 და 200 მეტრზე რბენაში). სამეზოს ოლიმპიური ჩემპიონები გახდნენ, აგრეთვე, ამერიკელები ჯიმს ლაიტბოლი (800, 1500 და 2500 მ), რეი იური, რომელსაც „აღამიან-კაუჩუკს“ უწოდებდნენ (ადგილიდან ბტომის სამივე სახეობა) და გარი ჰოლმენი (400 მ, აგრეთვე 200 და 400 მ. თარგენი).

III ოლიმპიური თამაშების პროგრამაში შემდგომი ცვლილებები მოხდა. დროებით ამოიღეს ცხენოსანთა, აფროსანთა, ველოპედისტთა და მსროლელთა ტურნირები.

ასე გადაგებთ თბილისის რინგისკენ მიმავალი გზა

დამოუკიდებლობის რეალური გზით მიმავალ საქართველოში რაც უფრო მასშტაბური ასპარეზობები ჩატარდება, მით უფრო ცხადი და რეალური გახდება აღიარება. ეს, რა თქმა უნდა, კარგად იცის „ცენტრმა“ და არაავითარ ხანჭივებს არ ერიდება, ქართული სპორტის ფართო ასპარეზზე ვახვლა რომ შეადგინოს.

პირველი ევროპის ექსპედიციონ. დავით კვაჭავაძის ტრადიციული პრიზის VII გათამაშებაში მონაწილეობის სურვილი გამოთქვეს პოლონელებმა, კერძოდ, ვარშავის ჰაბუკთა ნაკრებმა: ამით დ. კვაჭავაძის ტურნირის პრესტიჟი ამოღებოდა და საერთაშორისო სტატუსსაც შეიძენდა, მაგრამ პოლონელთა გუნდის მოსკოვიდან თბილისში გადმოსაცვანად ბილეთების საფასური გალუტით მოსთხოვეს. ასეთი სახსრები კი, მოგახსენებთ, არც საქართველოს განათლების სამინისტროს ბავშვთა და მოზარდთა კრივის სპეციალიზებულ სპორტულ სკოლას (ასპარეზობა მისი თაოსნობით იმართება) და არც კრივის რესპუბლიკური ფედერაციის არ გააჩნიათ, ამდენად, უცხოელთა ჩამოსვლა ვერ მოხერხდა.

მიუხედავად ამისა, ტურნირი „საშინაო მასშტაბით“ მიიწვი არ შემოზღუდულა. შეჯიბრებაში ჩვენებთან ერთად, 8 უხბეკი ჰაბუკი ჩა-

ება, რომელთაგან საუკეთესო იყო 42 კგ წონითი კატეგორიის წარმომადგენელი ი. ხაფიზოვი. მან უკვე მთიანეთის უძლიერესის სახელი ტაშვენტელმა სპორტმენმა პირველ დღეს თბილისელ მ. ბაბაევს სძლია, შემდეგ კი გაიმარჯვა ქუთაისელი ი. ბანძელაძისთან შეხვედრაში.

მეორე რაუნდში აშკარა უპირატესობით სძლია წითელწყაროელმა ბ. ვარძელაშვილმა (44 კგ) გორულ ნ. პაპუციშვილს, მწაბვლის სანის ბ. ალიევმა (თბილისი) მესამე რაუნდში უარი ათქმევინა ქიათურელ ზ. იობაშვილს ბრძოლის გაგრძელებაზე. ასპარეზობის მეორე დღეს გამარჯვებს საჩხერელმა ვ. კუტალიძემ, თბილისელებმა: რ. ჭილაივიანმა, დ. გრიგორიანმა, ო. სლოიანმა, ქიათურელმა მ. კაპანაძემ (ყველა — 54 კგ), ქუთაისელმა მ. ტროშულიძემ, სენაკელმა დ. თულაძემ, გორულმა ზ. გელაშვილმა, ქიათურელმა ზ. სეზიკვაძემ (ყველა — 60), ქიათურელმა ი. ტყემალაძემ, გორულმა ი. ტლაშაძემ (63), ქუთაისელმა ვ. ქარქაშაძემ (70) და ქიათურელმა გ. ბურჭინაძემ.

გუშინ გამოვიდნენ გამარჯვებულები ხამ წონით კატეგორიაში. ენეს არიან გორელი ი. ტლაშაძე (63 კგ), ქუთაისელი ლ. რუხაძე (79), ტაშვენტელი რ. კაშიაიანი (74).

იხ. გვ. 3 გვ

შუანგ ვიზინაძე

თანამედროვე ოლიმპიადები — პირველიდან ინტერნაციონალურად

(დასასრულად)

სამაგიეროდ ოლიმპიურ თჯახს დაუბრუნდნენ ძალოსნები და მოკიდევები.

პირველად მოეწყო მოკრივეთა შეჯიბრება შვიდ წონაში. ჩემპიონები გახდნენ: ჯ. ფინეგენი (უმბატე-სი), ო. კერი (მჩატე და ქვემსუბუქი), ჰ. სენეჩერი (მსუბუქი), ა. იანი (ქვესაშუალო), ჩ. მადერი (ქვემძიმე) და ს. ბერგერი (ძიმე). ყველა მოკრივე, ცხადია, ამერიკელი იყო.

სენტ-ლუისის ოლიმპიადი, როგორც ცნობილია, დაემთხვა მსოფლიო გამგეობის ვადებს და აქაც იხვევს როგორც პარიზში, მისი დანამატი გახდა. ხურათზე აღბეჭდილია განხორციელებული პროგრამის ერთი ფრაგმენტი — მოკრივე ქალთა ხაზგეხილი გამოსვლის მომენტი.

როგორც უკვე აღვნიშნეთ სენტ-ლუისში პირველად ჩატარდა მშვილდოსანი ქალთა შეჯიბრება. ორ სახეობაში ოქროს მედალი ამერიკელმა მ. პაუელმა მოიპოვა, მესამეში — გუნდურ ასპარეზობაში კი მთავარი პრიზი ამერიკის ნაკრებს (მამასადამე პაუელსაც) გადაეცა. ე.ი. პაუელი პირველი ქალია, რომელმაც სამი ოლიმპიური ოქროს მედალი დაიპყრო.

სენტ-ლუისის ოლიმპიური თამაშები პარიზის ოლიმპიადის მსგავსად მსოფლიო გამოფენის თარიღებს დაემთხვა და ამის გამო უსა-

მძლეოსნთა შეჯიბრების პროგრამაში შეტანილი იყო გირის (ქვის) ტყორცნა, როგორც ოლიმპიური ოლიმპიური დისციპლინა. გამარჯვება ამ სახეობაში მოიპოვა კანადელმა ებინგ დემარტომ.

შველოდ გაიქიმა დროში (ფაქტობრივად 5 თვეს მიმდინარეობდა). საერთაშორისო ოლიმპიურმა კომიტეტმა ამ ფაქტთან დაკავშირებით მტკიცე გადაწყვეტილება მიიღო. მომავალში ეს ორი ღონისძიება ერთმანეთისგან გაეშორა.

სენტ-ლუისში მოხდა ერთი უროზული ფაქტი, რომელიც ოლიმპიადებთან დაკავშირებულ ყველა ლიტერატურულ წყაროშია მოხსენიებული. საქმე ეხება განხორციელებულ სკანდალს, რომელიც მოხდა მართონელთა შეჯიბრების დროს. ამერიკელმა ფრედ ლორცამ მე-12 კილომეტრზე შეუძლოდ იგრძნო თავი და ერთ-ერთი მყურებლის ვეტომანქანაში გადაჯდა. ასე გაიარა მან 24 კილომეტრი და ფინიშამდე 8 კილომეტრით ადრე ისევ შეუერთდა მოსაპარეზებს. ლორცა, ცხადია, ფინიშთან პირველი იყო. იგი დიდი ზარზეიმით მიიღეს. აშშ-ის პრეზიდენტის ქალიშვილმა ალისა რუზველტმა „ოლიმპიადის გმირის“ ოქროს მედალი გადასცა. მაგრამ სიყალბე სულ მალე გამოემდგინა. ლორცას მედალი ჩამოართვეს და ანონიმურ მფლობელს თომას პიქს (ისიც ამერიკელი იყო) გადასცეს. დამნაშავემ კი სასჯელად საშუალო დისკვალიფიკაცია მიიღო...

III ოლიმპიადებზე პრიზიორთა პირველი ექვსეული ასე გამოიყურებოდა:

	ა.	ბ.	გ.
აშშ	70	75	64
გერმანია	4	4	5
კანადა	5	2	8
უნგრეთი	2	1	1
ავსტრია	1	1	—

აპითხვანი — გაზაფხულის

ახლა ბევრს წერენ და ლაპარაკობენ იტალიის ნაკრებისა და ტურინის „იუვენტუსის“ წევრზე როგორც ბაქოზე. თქვენს გაზეთშიც არაერთხელ შეგვხვდნენ მასალა ამ ფეხბურთელზე. გათხოვთ, ერთხელ კიდევ მოგვითხროთ მის შესახებ.

0. ნოზაძე, რუსთავი.

რობერტო ბაჯო დღესათვის უდავოდ ყველაზე პოპულარული ფეხბურთელია იტალიაში. მიუხედავად იმისა, რომ განვლილ მსოფლიო ჩემპიონატზე საუკეთესო ფეხბურთელად საღვთობურ სკოლაში აღიარეს, ე. წ. საფეხბურთო „ოსკარი“, რომლითაც ცნობილი ფირმა „ლიდორა“ აჯილდოებს „სკუადრა აძურას“ საუკეთესო მოთამაშეს, სწორედ ბაჯოს ერგო.

ბაჯო მეტად ორიგინალური საფეხბურთო ხელწერით გამოირჩევა. თანაბარი სიძლიერით თამაშობს როგორც შეტევის წინა ხაზზე, ისე მოედნის სიღრმეში, შესანიშნავად ფლობს ბურთს, უაღრესად ტექნიკურია. გამოირჩევა მდიდარი ფანჯიით და იმპროვიზაციის უნარით.

რობერტო ბაჯო დაიბადა 1967 წლის 18 თებერვალს იტალიის ჩრდილოეთის პატარა ქალაქ კალდონიოში. იგი და მისი სამივე ძმა ფეხბურთით იყვნენ გატაცებული (საინტერესოა, რომ მისი უმცროსი ძმა ედი საკმაოდ პერსპექტიულ ფეხბურთელად ითვლება და ამჟამად იტალიის იუნიორთა ნაკრების წევრია). 15 წლის ბაჯო საფეხბურთო კლუბ „ჩინეცაში“ ჩაირიცხა. იმ პერიოდში ეს კლუბი ქვეყნის ჩემპიონატის მე-3 დივიზიონში გამოდიოდა. 1985 წლიდან იგი ფლორენციის „ფიორენტინას“ წევრია. სწორედ მაშინ მიიქცია რობერტომ სპეციალისტების ყურადღება. მალე იგი იტალიური ფეხბურთის ამომავალ ვარსკვლავად აღიარეს. „ფიორენტინაში“ მისი თამაში უფრო დაიხვეწა. ბაჯო გუნდის სული და გული, მისი „ღირსი“ გახდა და თავისი შესანიშნავი თამაშის წყალობით შეძლო კლუბი უფა-ს თასის გათამაშების ფინალში „გაეყვანა“. ნაკრების ხელმძღვანელებმაც მალე შეამჩნიეს ნიჭიერი ფეხბურთელი და „სკუადრა აძურაში“ მიიწვიეს. ბაჯოს პოპულარობა ფლორენციაში იმდენად დიდი იყო, რომ, როდესაც სახელგანთქმული ტურინის „იუვენტუსი“ მსოფლიო ფეხბურთის ისტორიაში საჩუკრად თანხა — 25 მილიარდი ლირა გადაუხადა „ფიორენტინას“ და ფლორენციელთა საყვარელი ფეხბურთელი შეიძინა, გულმემატკივრებმა თითქმის რევოლუციური გამოსვლება მოაწყვეს ქალაქში.

მსოფლიო ჩემპიონატის დაწყებამდე

რა ღირს ბაჯოს შეხვედრა?

ტიფოზები მასზე დიდ იმედებს ამყარებდნენ, მაგრამ მსოფლიოს ყველაზე ძვირადღირებული ფეხბურთელი ნაკრების მწვრთნელმა თავდაპირველად... სათადარიგოთა სკამზე დასვა. მართალია, ვინჩინო ბაჯო შემდეგ მაინც გამოიყვანა მინდორზე და მან ულამაზესი გოლიც გაიტანა, მაგრამ ჩემპიონატის დამთავრების შემდეგ ბევრი სპეციალისტი მიიჩნევდა — ბაჯოს ყველა თამაშში რომ მიეღო მონაწილეობა, იტალიის ნაკრების წარმატებები უფრო თვალსაჩინო იქნებოდა.

რაც შეეხება მის კარიერას ტურინის „იუვენტუსში“, ბაჯო ახლა ამ პოპულარული კლუბის საუკეთესო მოთამაშეა. იტალიელი მემომბილვე

მიუძღვის ბაჯოს მსხვილი ნიჭიერი კალიბრის ანგარიშს. მისი თანამშრომლობა პოპულარულ ფეხბურთელთან იმით დიფერსირებულია, რომ ცნობილ სადაზღვევო კომპანია „ლიდორაში“ სარეკორდო თანხად, 50 მილიარდ ლირად დაახლოვდა რობერტო ბაჯოს ფეხები. 1.5 მილიონ ლოლარს, რომელსაც ფეხბურთელს „იუვენტუსი“ უხდის კონტრაქტით, ემატება ის თანხაც, სპონსორები რომ უცდიან რეკლამისათვის. გასული წლის სექტემბერში უკვე ამოქმედდა საწარმო, რომელიც უშვებს ფეხსაცმელს, მაისურებს, პალსტუხებს და სხვა ნივთებს რობერტო ბაჯოს ინიციატივით. ბაჯო რეკლამას უწევს, აგ-

ლები წერენ, რომ იგი ისეთივე როლს ასრულებს გუნდში, როგორც მიშელ პლატინი რამდენიმე წლის წინ. „იუვენტუსში“ ბაჯო თამაშის კონსტრუქტორია და ყველაზე შედეგიანი მოთამაშეც, იმ ფაქტს კი, ეს კლუბი ახლა კრიზისშია, განსაკუთრებით ფულზემარტოვარ ქალაქის ბრძოლას ჩამოშორდა, იმითაც ხსნიან, რომ თებერვლის დასაწყისში მიღებული ტრავმის შემდეგ ფეხბურთელმა ჯერ კიდევ ვერ აღდგინა ჩვეული სპორტული ფორმა.

ტურინში გადასვლის შემდეგ ბაჯომ კლუბისგან საჩუქრად მიიღო მდიდრული ვილა ქალაქის ერთ-ერთ ფეხბურთელ რაიონში, სადაც ახლა მეუღლესა და 4 თვის ქალიშვილთან ერთად ცხოვრობს. „იუვენტუსში“ გადასვლის მერე მკვეთრად გაუმჯობესდა მისი ფინანსური მდგომარეობაც, რაშიც დიდი წვლილი

ღირსი ფინანსური მდგომარეობა და დაუფარავად აცხადებს, რომ დიდი სურვილი აქვს მსოფლიოს საუკეთესო მოთამაშის სახელი მოიპოვოს.

შანი ბარაძე

ს უ რ ა თ ზ ე : რობერტო ბაჯო.

„სამპდორია“ გიფვავით, გულშემატკივრებო!

ალბათ, არ შევცდებით, თუ ვიტყვით, რომ ახლა, როდესაც ჩვენი ფეხბურთი იძულებით იზოლაციაში იმყოფება, ყველაფერ იმას, რაც შეგვკავშირებს ხელს შეუწყობს ქართული ფეხბურთის პოპულარიზაციას და უცხოეთის საფეხბურთო წრეებთან კონტაქტების გაღრმავებას, უდიდესი მნიშვნელობა ენიჭება.

სულ ახლახან საქართველოს ახალგაზრდობის ქრისტიანულ-დემოკრატიულ ასოციაციასთან შეიქმნა იტალიის ქალაქ გენუის ცნობილი საფეხბურთო გუნდის „სამპდორიის“ გულშემატკივართა კლუბი. დამფუძნებელ კრებაზე აირჩიეს კლუბის პრეზიდენტი — თბილისის ივ. ჯავახიშვილის სახელობის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ისტორიის ფაკულტეტის სოციოლოგიის კათედრის სტუდენტი ლევან ახვლედიანი და ვიცე-პრეზიდენტი — ამავე ფაკულტეტის სტუდენტი კახა ლორთქიფანიძე.

რამდენიმე შეკითხვით მივმართეთ კლუბის პრეზიდენტს:

● ლევან, როდის დაიბადა კლუბის შექმნის იდეა?

— საერთოდ, სახლვარგარეთ არსებობს ასეთი ტრადიცია — გარდა საკუთარისა, იქმნება უცხოეთის ცნობილი საფეხბურთო გუნდების გულშემატკივართა კლუბები. მსოფლიოს მრავალ ქვეყანაშია „ლივერპულის“, „რეალის“, „მილანის“, „იუვენტუსის“, „სამპდორიის“ და სხვათა გულშემატკივრების კლუბები. მოგეხსენებათ, საქართველოში ასეთი კლუბი ჯერ არ ყოფილა, არადა, ეს ახრი დიდი ხანია „გაფრთხილებდა“. თანამოაზრენიც მრავლად ვი-

ყავით, განხორციელების საშუალება კი მხოლოდ ახლა მოგვეცა, როცა უშუალოდ გავიცანით „სამპდორიის“ გულშემატკივართა ჯგუფი. შემდეგ მათი საშუალებით დავამყარეთ კონტაქტი კლუბის პრეზიდენტთან და იტალიაში არსებული უცხოური საფეხბურთო გუნდების გულშემატკივართა კლუბების ფედერაციის მდივანთან ედოარდო ბეტინელისთან, რომელიც, ამავე დროს, „სამპდორიის“ საყვარელი კლუბის პრეზიდენტია.

● გვიანტერესებს, თქვენი კლუბის მიზნები, რა გეგმები გაქვთ, მთავარი ხომ ეხება...

— ჩვენი ძირითადი მიზანია, ქართული ფეხბურთის პოპულარიზაცია იტალიაში და პირაქით, იტალიურისა — საქართველოში. თუმცა, ეს უკანასკნელი წარდგენას არ სჭირებს, საკმაოდ დიდი ავტორიტეტი აქვს ჩვენში.

გეგმები საკმაოდ მრავალფეროვანია: კერძოდ, განზრახულია შექმნათ ვიდუოსალონი და ვიდუოთეკა საფეხბურთო მატჩების ვიდუოჩანაწერებით. თბილისში გაიხსნება კომერციული სპორტული მაღაზია „სამპდორია“, სადაც გაიყიდება კლუბის ატრიბუტიკა და სხვა სპორტული ინვენტარი. გვსურს, საერ-

თაშორისო ტურნირების მოწყობა მინიფეხბურთში. ვვარაუდობთ, იტალიური ენის შემსწავლელი კურსების ჩამოყალიბებასაც. გვექნება ანგარიში ბანკში, ვიმელოვებთ, გამოგვიჩინდება სპონსორებიც.

● წინა ქართული ფეხბურთის პოპულარიზაცია ახსენებ...

— დიას, ეს ჩვენი ერთ-ერთი მთავარი მიზანია. მომავალში განზრახულია იტალიაში დავაარსოთ თბილისის „იბერიის“ გულშემატკივართა კლუბი. მაშინ, ალბათ, ქართული ფეხბურთი გასული იქნება საერთაშორისო სარბიელზე.

● დაბოლოს: როგორ შეიძლება თქვენს კლუბში გაწევრიანება?

— კლუბში გაწევრიანება შეუძლია ყველას, ვინც აღიარებს წესდებს, შეიტანს განცხადებას პრეზიდენტის სახელზე და გადაიხდის გაწევრიანებისათვის აუცილებელ თანხას. ველოთ ფეხბურთის მოყვარულებს. მისამართია: თბილისი, რუსთაველის, 21, საქართველოს ახალგაზრდობის ქრისტიანულ-დემოკრატიული ასოციაცია. „სამპდორიის“ გულშემატკივართა კლუბი სათანამშრომლოდ იწვევს ინტელსური, ესპანური, ფრანგული და იტალიური ენების სპეციალისტებს. ერთი სიტყვით, ველოთ იტალიური ფეხბურთის და „სამპდორიის“ გულშემატკივრებს.

ესაუბრა მ. ბაიჩიშვილი

ინფორმაცია

ვაბაძე ფეხბურთელთა საინტერესო ტურნირის უმასპინძლო ბიკვინთამ. აქ რამდენიმე დღეს გრძელდებოდა ავლანეთში დალუპულ ადგილობრივ მკვიდრთა სსოფისადმი მიძღვნილი ასპარეზობა, რომელშიც მონაწილეობა მიიღეს ერევნის,

ეპროკის ჩემპიონატი

III ჯგუფი

17 აპრილს ბუდაპეშტში გაიმართა 1992 წლის ევროპის საფეხბურთო ჩემპიონატის შესარჩევი მატჩი უნგრეთისა და სსრ კავშირის ნაკრებ გუნდებს შორის.

თამაში, როგორც მოსალოდნელი იყო, უაღრესად დამაბული გამოდგა და დამთავრდა საბჭოთა ფეხბურთელთა გამარჯვებით, ანგარიშით 1:0. გადაწყვეტილი გოლი მასპინძელთა კარში 30-ე წუთზე გაიტანა მიხაილჩენკომ.

III შესარჩევი ჯგუფის გათამაშების ცხრილი ხაღდებისოდ:

თ. მ. ფ. წ. ბ. ქ.	უნგრეთი	5	2	2	1	7-4	6
-------------------	---------	---	---	---	---	-----	---

როსტოვის, აზოვის, გაგრი და ბიკვინთის გუნდებმა.

ტურნირი წრიული სისტემით ჩატარდა. პირველი ადგილი დაიკავეს მასპინძლებმა (მწვრთნელი ნ. ბოზაშვილი); მეორე — გაგრის, ხოლო მესამე — როსტოველმა ჯგუფებმა.

თენგიზ შავკორია „დელტის“ ხა. კორ.

სსრ კავშირი 3 2 1 0 3-0 5
იტალია 3 1 2 0 5-1 4
ნორვეგია 3 1 1 1 8-2 3
კვიპროსი 4 0 0 4 2-13 0

მომდევნო მატჩები ჯგუფში 1 მაისს გაიმართება: ითამაშებენ იტალია — უნგრეთი, ნორვეგია — კვიპროსი. სსრ კავშირის ნაკრები 29 მაისს კვიპროსის გუნდს მიიღებს.

ბასულ ოთხშაბათს გაიმართა ევროპის საფეხბურთო ჩემპიონატის კიდევ ორი მატჩი. პოლანდიისა და ფინეთის გუნდების შეხვედრა მიიგეს პოლანდიელებმა — 2:0 (VI ჯგუფი). ხოლო პოლონელმა ფეხბურთელებმა ვარშავაში მოუგეს თურქეთის ნაკრებს — 3:0 (VII ჯგუფი).

როგორ აპოუზავს ჯინი ბოთლიდან

ანუ „ოლიმპიური ვატიკანის“ პრობლემა

შეიძლება თუ არა ოლიმპიადამ უკვე დაიწყო და იმავე ქვეყანაში ჩატარდეს? შეძლებს თუ არა, ალბათ, ყველაფერი შეიძლება, საკითხავია მხოლოდ ექნება თუ არა გამართლება ასეთი გადაწყვეტილების მიღებას.

ანტიკური თამაშების მუდმივი ადგილსამყოფელი ოლიმპია გახლდათ. მაგრამ მაშინდელი ოლიმპიადები მხოლოდ პანბერძნული ღონისძიება იყო და, ამდენად, მათი შედარება თანამედროვე თამაშებთან არ არის სწორი. თანამედროვე ოლიმპიური თამაშები არა მხოლოდ სპორტული შეჯიბრებების კომპლექსია, არამედ მსოფლიოს ახალგაზრდობის გლობალური დღესასწაულიც. რომელშიც ხუთივე კონტინენტის ასამდე (ზოგჯერ მეტი) ქვეყანა მონაწილეობს. ანტიკური ოლიმპიადების ორგანიზატორები ასეთი პასუხისმგებლობას, ცხადია, ვერ იტყობდნენ.

მაინც საიდან მოდის თანამედროვე ოლიმპიადების ერთ ქვეყანაში (ბუნებრივია, საბერძნეთში) ჩატარების იდეა? ვინ, როდის და რა პირობებში წამოაყენა ეს საკითხი პირველად? როგორც ირკვევა, იდეას თითქმის ასწლიანი ისტორია აქვს და იგი ერთ კურორტულ შემთხვევისათვისა დაკავშირებულია.

1896 წლის 15 აპრილს ათენის ოლიმპიადის საზეიმო დასურვის ცერემონიაზე ამერიკის სპორტული დელეგაციის ზღვრულად გულწრფელი მადლობა გადაუხადა ბერძნულ თამაშების ბრწყინვალე ორგანიზატორს და გამოთქვა სურვილი მომავალშიც გადაეცათ მათთვის ეს საპატიო უფლება. როგორც ხედავთ, ამ განცხადებაში კონკრეტულად არაფერია ნათქვამი, მაგრამ ჯინი ამოუშვეს ბოთლიდან და ეს იყო მთავარი.

მას შემდეგ ბერძნები ამ იდეას ყოველ ათ წელიწადში ერთხელ უბრუნდებოდნენ და მუდამ, როგორც წესი, მტკიცე უარს იმუშავებდნენ. ერთ ქვეყანაში ოლიმპიური თამაშების ჩატარების წინააღმდეგი იყო საერთაშორისო ოლიმპიური კომიტეტის ყველა პრეზიდენტი პირველ კუბერტენის ჩათვლით, რომელიც საფუძვლიანად ასაბუთებდა თავის მოსაზრებებს.

1981 წელს, საერთაშორისო ოლიმპიური კომიტეტის ბადენ-ბადენის კონგრესის წინ, საბერძნეთის პრემიერ-მინისტრმა კონსტანტინოს

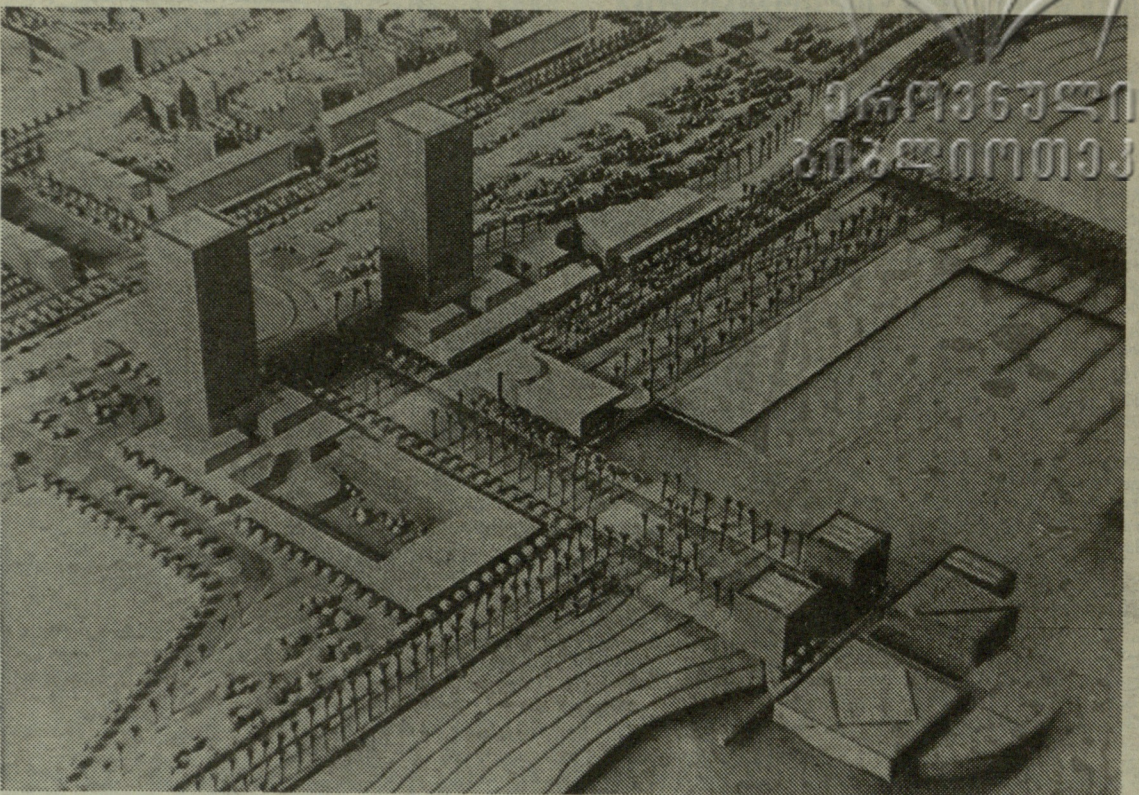
კარამანლისმა (შემდგომში იგი ქვეყნის პრეზიდენტიც გახდა), გამოხატა რა თავისი ხალხის რწმენა და სურვილი, ერთხელ კიდევ წამოსწავინა პლანზე ეს იდეა. ცხადია, ოლიმპიადის მუდმივ ადგილსამყოფელად იგი საბერძნეთის რომელიმე ქალაქს გულისხმობდა.

70-იანი წლების მიწურული და 80-იანი წლების დამდეგი საერთაშორისო ოლიმპიურ მოძრაობაში კრიზისის წლები იყო; მკვეთრად შემცირდა ოლიმპიადის ჩატარების მსურველი ქვეყნების რაოდენობა. სპორტული შეჯიბრებები საქართველს გარეთობად გადაიქცა. გართულდა პოლიტიკური სიტუაცია — აფრიკამ ბოიკოტი გამოუცხადა მონრეალის ოლიმპიადას, ამერიკელებმა — მოსკოვის თამაშებს, სოციალისტურმა ქვეყნებმა — ლოს-ანჯელესს. ერთი სიტყვით, მსოფლიო რამდენიმე დაპირისპირებულ ბანაკად დაიყო.

ასეთ პირობებში „ოლიმპიური ვატიკანის“ შექმნის იდეა, ერთი შეხედვით, მართლაც მომხიბლავი ჩანდა, მაგრამ მხოლოდ ერთი შეხედვით. საერთაშორისო ოლიმპიურმა კომიტეტმა, ყოველი შემთხვევისთვის, შექმნა ამ საკითხის შემსწავლელი კომისია, რომლის დასკვნები და წინადადებები მოისმინა ბადენ-ბადენის კონგრესმა. თუმცა დისკუსია და კამათი იქ, ვატიკანშიც იყო ყოფილი. ყველა ვამოხულომ დელეგატმა უარყო ბერძნების წინადადება. კონგრესის პასუხი და გადაწყვეტილება, ცხადია, სათანადოდ იყო დასაბუთებული.

მაგრამ იდეა მაინც ცოცხლობს სხვადასხვა ვარიანტში. ერთ-ერთი ასეთი ვარიანტის შესახებ, იყო მსჯელობა უნგრეთის ვახუშტი „ნუნსპორტში“. მისი არსი მოკლულ ასეთია: რომელიმე ნეიტრალურ ქვეყანაში (ავსტრია, ფინეთი, შვეიცარია, შვეიცარია...) უნდა გამოიყოს ავტონომიური ოლიმპიური ტერიტორია და მიეცეს მას ისეთივე უფლებები, როგორც ვატიკანს აქვს. ამ ტერიტორიაზე უნდა აშენდეს სპორტულ-მედროვე ოლიმპიური დედაქალაქი. ქვეყანა, რომელიც მოიპოვებს ოლიმპიადის ჩატარების უფლებას, იღებს არენდით ამ ტერიტორიას და აწყობს თამაშებს.

ცხადია, იმდენად კითხვა: რაში მდგომარეობს ამ დროს ორგანი-

ამ ტერიტორიას ბარსელონაში „არეას პარკს“ უწოდებენ. 100 ჰექტარზე მეტი მიწის ფართობი დათმობილი აქვს ოლიმპიურ სოფელს და მიმდებარე სპორტულ ნაგებობებს. წარმოიდგინეთ, რამდენი ასეთი კომპლექსი უნდა აშენდეს „ოლიმპიურ ვატიკანში“?

ზატორი ქვეყნის ფუნქციები? პირველ რიგში, ალბათ, პროცესუალურ-ორგანიზაციულ საკითხებში და კულტურული პროგრამის მოწყობაში. ორგანიზატორი ქვეყნის ხელმძღვანელი გახსნის თამაშებს, მიიღებს სხვადასხვა დელეგაციას, მოაწყობს გამოფენებს, სანახაობებს და შემდეგ, ყველაფერ ამას, დასურულად გამოაცხადებს. მოკლედ, ყოველ ქვეყანას შეეძლება ოლიმპიური ტერიტორია გარკვეული ვადით იქირაოს. მაშინ თამაშების ჩატარებას მოახერხებენ პატარა, ნაკლებად მდიდარი ქვეყნებიც...

მაგრამ, ამ საკითხის უფრო სერიოზულად შესწავლისას წარმოიშობა იმდენი სირთულე, რომ შეიძლება საუბრის ზალისიც დიკარგოს. ჯერ ერთი, „ოლიმპიური ვატიკანის“ იდეა საფუძველზე ეწინააღმდეგება ოლიმპიზმის პრინციპებს. შემდეგ, თამაშების ერთ გეოგრაფიულ წერტილში მიჯაჭვა, რა თქმა უნდა, ვერ გადაწყვეტს პოლიტიკურ პრობლემებს, დაბოლოს, ვინაიდან ოლიმპიური ქალაქი ჯერჯერობით არ არსებობს, საჭიროა მისი აშენება.

ამას კი ზღაპრული თანხები დასჭირდება, მილიონები კი არა — ათობით მილიარდები. წარმოიდგინ-

ეთ, რა უნდა აშენდეს და მოგვარდეს ასეთ ქალაქში უპირველეს ყოვლისა — ტურისტული ცენტრი ასობით ათასი კაცისათვის, მომსახურების სფერო და პერსონალი (კაცმა არ იცის, სად იცხოვრებენ ისინი ოლიმპიადებს შუა პერიოდებში), გზები, აეროპორტები, სადგურები, კავშირგაბმულობის სისტემები... რომ არაფერი ვთქვათ სპორტულ ბაზებზე, სასტუმროებზე, საცხოვრებელ ბინებზე და ა. შ.

და კიდევ — ვინ ააშენებს ყველაფერ ამას? საერთაშორისო ოლიმპიურ კომიტეტს საამისო მილიარდები, ცხადია, არა აქვს. არ გააჩნიათ ასეთი თანხა არც საერთაშორისო ფედერაციებს, არც ერთ-ერთ ოლიმპიურ კომიტეტებს. ესე იგი, დახმარების ხელი ოლიმპიური კომიტეტს „კერძო კაპიტალმა“ უნდა გაუწოდოს. მაგრამ ეს ნიშნავს იმას, რომ სპორტი მთლიანად და საბოლოოდ ბიზნესს დაექვემდებაროს, ამაზე კი, მოგეხსენებათ, არავინ დთანხმდება.

ერთი სიტყვით, „ოლიმპიური ვატიკანის“ იდეა მომხიბლავია მხოლოდ ქალაქდღე. სინამდვილეში კი მას, როგორც ჩანს, განხორციელება არ უწყვიტია. არა და ჯინი უკვე ამოუშვეს ბოთლიდან...

მს-მსაა პეპიტყვით...

„მეჯიმა“ დაამსო 17 წლის წინანდელი რეპორტი

ორშაბათს ნბ-ს ჩემპიონატზე გაიმართა მატჩი, რომელსაც კალათბურთის მსაჯურები დიდი ინტერესით ელოდნენ. ობიექტურად „ლოს-ანჯელეს ლეიკერსი“ და „დალას მევრიკი“ სხვადასხვა პოლუხებზე იმყოფებან და ამდენად, შეხების წერტილიც ერთობ პირობითი აქვთ. მაგრამ მოხდა ისე, რომ სწორედ მათ შეხვედრაში გაჩნდა შანსი ნბ-ს ერთ-ერთი უძველესი რეკორდის გაუმჯობესებისა.

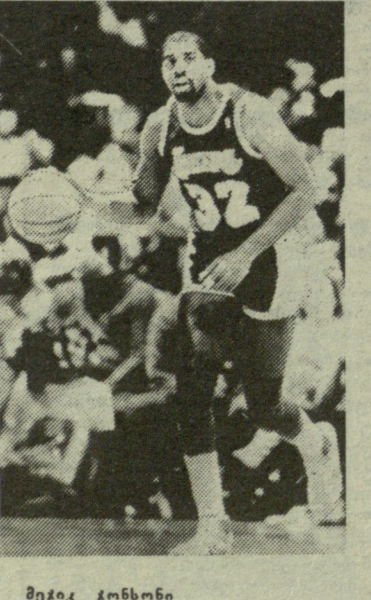
პროფესიულ კალათბურთში სწავიერზე არანაკლები დღასება აქვს მოთამაშეს, რომელიც პარტნიორებს შედეგიან გადაცემებს აწვდის. ნბ-ს რეკორდი საკალათბურთო ტექნიკის ამ კომპონენტში ეკუთვნოდა 60-70-იანი წლების „ვარსკვლავს“ ოსკარ რობერტსონს, რომელმაც 14 წლის განმავლობაში 1040 ასეთი გადაცემა გააკეთა. რეკორდი რეგისტრირებული იყო 1974 წელს და მთელი 17 წლის მანძილზე ურყევი დარჩა (რობერტსონის სიმაღლე 195 სანტიმეტრი იყო, წონა — 100 კილოგრამი, როგორც ხედავთ, ფიზიკური მონაცემებით იგი მაინც და მაინც არ გამოირჩეოდა).

და აი, ზემოაღნიშნულ კალენდარულ მატჩში დავიხსოვოთ რობერტსონის რეკორდი, ამიერიდან რეკორდების ცხრილში განყოფილებას — „შედგეიანი გადაცემები“ (ეს იგივეა, რაც „საგოლე პასი“) დაემატება ახალი გვარი — „მეჯიკ“ ჯონსონი. ეს მოხდა მეორე ტაიმის (პროფესიონალთა მატჩები, გახსოვთ ალბათ, ოთხი ტაიმისაგან შედგება) მეექვსე წუთზე, როცა ჯონსონმა ზუსტი პასი გადასცა ტერი ტრავლს, და ამ უქანასწელმა ბურთი კალათში ჩააგდო. მიუხედავად ჩემისა, რომ პროფესიულ კალათბურთში მკაცრად იგრობა „რეგლამენტის კულტი“, ამ საგანგებო შემთხვევის გამო შეწყდა თამაში და მინი სპეციფიკური რეგლამენტის დროს ჯონსონს სპეციალური ჯილდო გადაეცა. შეხვედრის დამთავრების შემდეგ კი „მეჯიკს“ დარბაზში შემოუტანეს ოსკარ რობერტსონის მოსალოცი დეპეშა.

ჯონსონი (31 წლის, სიმაღლე 206 სმ, წონა — 100 კგ) სარეკორდო შედეგს 13 სეზონი „ამზღებდა“. ამ ხნის მანძილზე ნბ-ს ჩემპიონატებში 871 მატჩი ჩატარდა და ყოველ თამაშში საშუალოდ 11,4 შედეგიან გადაცემას ახორციელებდა. ჯონსონს საერთოდ პროფესიულ კალათბურთში უნიკალური მოვლენად თვლიან. იგი ბოლო დროის ყველა „ოლ სტარის“ („ვარსკვლავთა“ შეხვედრების) მონაწილეა, რაც ნბ-ში უმაღლესი ოსკარტობის საზომიდაა მიჩნეული.

რამდენიმე ხიტყვა ბოლო ტურში გამართულ შეხვედრებზეც: „ჩიკაგო“ — „მაიამი“ 111:101 „შარლოტა“ — „ატლანტა“ 123:111.

„კლივლენდი“ — „ორლანდო“ 112:102 „დალასი“ — „მინესოტა“ 102:100 „ფენიქსი“ — „ლ.-ა. კლიპერსი“ 105:100 „გოლდენ სტეტი“ — „ლ.-ა. ლუიკერსი“ 118:111.

მეჯიკ ჯონსონი

„ნიუ-ჯერსი“ 24 55 304 „მაიამი“ 23 57 288

დასავლეთის კონფერენცია ატლანტის დივიზიონი

„ჩიკაგო“ 59 21 788 „დეტროიტი“ 49 31 618 „მილუოკი“ 47 33 588 „ატლანტა“ 42 38 525 „ინდიანა“ 40 40 500 „კლივლენდი“ 31 49 388 „შარლოტა“ 26 54 325

სურადლება!

სპორტულ ჟურნალისტთა ფედერაციის კონფერენცია ჩატარდება დღეს, გამომცემლობა „სამშობლოს“ სააქტო დარბაზში. დასაწყისი 15 საათზე.

რედაქტორი თინათინ ბაჩიაილაძე

მოიგებთ და არ მიაკითხათ? სპორტის სახალხო დირექცია ამ გვაცნობს: ყველას, ვინაც სპორტის სახალხო ლატარია გათამაშებაში მონაწილეობს, უნდა დახვდეთ აქვე ბედნიერი ბილეთი, დაუყოვნებლივ გამოცხადდნენ სახალხო დირექციას.

საქართველოს სპორტის დეპარტამენტი, საქართველოს ეროვნული ოლიმპიური კომიტეტი და გაზეთ „ლელოს“ რედაქცია თანაგრძობას უცხადებენ ოლიმპიური თამაშების ჩემპიონს დავით ციმაკურიძეს დედის ევგენია ერანტის ახულ ჯალაღანა-ციმაკურიძის გარდაცვალების გამო.

ქიდაობის რესპუბლიკური გაერთიანება ორმა მწუხარებით იუწყება, რომ ქუთაისში გარდაიცვალა კლასიკური ქიდაობის მწვრთნელი, სპორტის ოსტატი აკაკი (ხულიკო) ივანეს ძე ნუსუბიძე და თანაუგრძობენ განსვენებულის ოჯახს.

მ. კეკელიძის სახელობის ექსპერიმენტული ოლიმპიური რეზერვის ბაზაში და მოზარდთა კალათბურთის სპეციალიზებული 58-ე სკოლის დირექცია, პედაგოგები და მწვრთნელები იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა ამ სკოლის მწვრთნელი ბორის თორთლაძე და თანაუგრძობენ განსვენებულის ოჯახს.